

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Adminstrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Bihor

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Z
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

DECIZIA Nr. .... din 2010
privind soluționarea contestației formulate de
SC "X" SRL din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor a fost sesizată de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Bihor prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de SC "X" SRL din Z împotriva Deciziei de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele vamale din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Bihor prin Decizia de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, privind plata la bugetul de stat a obligațiilor bugetare în sumă totală de Z lei, reprezentând:

- Z lei - accize pentru țigări și țigări foi;
- Z lei - majorări de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data de Z, fiind înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Bihor sub nr. Z întocmindu-se dosarul și referatul cu propuneri de soluționare.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de organele de control din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Bihor în baza constatărilor din Raportul de

inspecție fiscală nr. Z, SC "X" SRL din Z aduce următoarele argumente:

- arată că societatea a deținut autorizația de antrepozit fiscal de producție care a fost revocată în baza Deciziei nr. Z emisă de Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate din cadrul ANAF, fiindu-i comunicată în data de Z, dată la care a pierdut calitatea de antrepozit de producție;

- menționează că a formulat plângere împotriva procesului verbal, fiindu-i respinsă prin Decizia nr. Z pe care a atacat-o la Tribunalul Bihor, iar cu ocazia repetării controlului în urma anulării raportului de inspecție inițial, inspectorii au făcut aceleași constatări, stabilind în sarcina societății aceleași obligații privind plata accizelor și taxei pe valoarea adăugată, fără a aduce argumente noi în privința temeiniciei stabilirii acestora;

- consideră că obligarea societății la achitarea accizelor, majorărilor și taxei pe valoarea adăugată este neîntemeiată, deoarece deținerea produselor se datorează exclusiv culpei Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Z care nu și-a respectat obligațiile prevăzute în OMF nr. 918/2007 privind aprobarea condițiilor privind distrugerea în antrepozitul fiscal a produselor accizabile care nu au fost eliberate pentru consum;

- precizează că înainte de revocarea autorizației de antrepozit fiscal a solicitat organelor competente acordarea de asistență pentru distrugerea produselor aflate în antrepozitul fiscal, produse ce nu puteau fi comercializate, având în vedere că nu corespundeau cerințelor de comercializare pe piața națională, arătând prin cererile depuse că situația economică a societății nu permitea schimbarea ambalajelor produselor, astfel că acestea nu mai corespundeau cerințelor impuse de Legea nr. 349/ 2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun;

- susține că și după revocarea autorizației de antrepozit a formulat cereri pentru aprobarea și acordarea de asistență la distrugerea acestor produse, însă aceste demersuri au rămas fără rezultat, mai mult organele vamale au procedat la efectuarea unui control și întocmirea raportului de inspecție fiscală prin care au constatat existența produselor pentru care a solicitat distrugerea și că, în condițiile în care a făcut demersurile legale pentru distrugere și aceste produse nu pot fi comercializate, este evident că este total nelegală obligarea sa la plata unor accize, care în mod normal se datorează pentru produsele scoase la vânzare.

În consecință, solicită admiterea contestației și anularea Deciziei de impunere nr. Z și a Raportului de inspecție nr. Z ca neîntemeiate, pe motiv că de producerea situației actuale se face vinovat exclusiv organul

vamal care nu a dat curs cererii societății, precum și a Dispoziției privind măsurile stabilite de inspecția fiscală nr. Z.

II. Prin Decizia de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și Raportul de inspecție fiscală nr. Z, încheiate în urma refacerii controlului în baza Deciziei nr. Z a Direcției Generale a Finanțelor Publice Bihor prin care au fost desființate Decizia anterioară de impunere nr. Z și Raportul de inspecție fiscală nr. Z, organele de control din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Bihor au constatat următoarele:

În timpul inspecției fiscale, în urma inventarierii scriptice și faptice a produselor accizabile deținute în stoc, organele de control au constatat că SC "X" SRL din Z deținea în depozit și în evidența operativă de gestiune, la data de Z, cantitatea de Z cutii cu Z bucăți țigări de foi timbrate, provenite din import, prelucrare sau achiziții intracomunitare prin antrepozitul fiscal deținut în baza autorizației de antrepozit Z, revocată în data de Z prin Decizia nr. Z, comunicată societății la data de Z.

Organele de control au considerat că țigările timbrate din stoc sunt deținute de către societate înafara antrepozitului fiscal, deci înafara regimului suspensiv de plată a accizelor, în urma revocării de către Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a autorizației de antrepozit fiscal, societatea datorând accize pentru aceste produse.

Ca urmare, deoarece accizele devin exigibile la data comunicării revocării autorizației, organele de control au stabilit că pentru țigările accizabile deținute pe stoc SC "X" SRL are de plată accize în sumă de Z lei.

Pentru neplata la termen a accizelor datorate, au calculat majorările de întârziere aferente pe perioada .....2009 - .....2010 în sumă de Z lei.

III. Având în vedere cele constatate de organele vamale, motivele invocate de contestatoare, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

SC "X" SRL cu sediul în Z, șoseaua Z nr. Z, județul Bihor, este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Bihor sub nr. Z și are codul unic de înregistrare Z.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să se pronunțe dacă SC "X" SRL are de plată obligațiile bugetare în sumă totală de Z lei reprezentând accize pentru țigările deținute pe stoc și majorări de întârziere aferente, în condițiile în care societății

i-a fost revocată autorizația de antrepozit fiscal Z la data de Z prin Decizia nr. Z.

În fapt, cu ocazia inspecției fiscale, organele de control vamal au constatat că societatea are în stoc o cantitate de Z bucăți țigări de foi timbrate provenite din antrepozitul fiscal de producție deținut în baza unei autorizații de antrepozit, care a fost ulterior revocată.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 165, 166 alin.(1) lit.e), 178 alin.(5), 183 alin.(1) lit. l), 192 alin.(7), (8) și 194 alin.(4) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, unde se precizează:

”Art. 165. Exigibilitatea. Acciza este exigibilă în momentul eliberării pentru consum sau când se constată pierderi sau lipsuri de produse accizabile.

Art. 166 – (1) În înțelesul prezentului titlu, eliberarea pentru consum reprezintă:

[...]

e) orice deținere în afara regimului suspensiv a produselor accizabile care nu au fost introduse în sistemul de accizare, în conformitate cu prezentul titlu;

[...]

Art. 178 – (5) Deținerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal, pentru care nu se poate face dovada plății accizelor, atrage plata acestora.

[...]

Art. 183 – (1) Orice antrepozitar autorizat are obligația de a îndeplini următoarele cerințe:

[...]

l) să se conformeze cu alte cerințe impuse prin norme.

Art. 192 – (7) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă și care este depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care se revocă sau se anulează autorizația, acciza devine exigibilă la data revocării sau anulării autorizației.

(8) Accizele se calculează în cota și rata de schimb în vigoare, la momentul în care acciza devine exigibilă.

[...]

Art. 194 – (4) În situațiile prevăzute la art. 166 alin.(1) lit.b) și e), trebuie să se depună imediat o declarație de accize la autoritatea fiscală competentă și, prin derogare de la prevederile art. 193, acciza se plătește în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care a fost depusă declarația.“

Potrivit dispozițiilor legale de mai sus, revocarea autorizației de antrepozit fiscal la data Z, comunicată contestatoarei la data Z, atrage obligația plății accizelor aferente produselor existente în stoc pentru care exigibilitatea intervine la data comunicării revocării autorizației, iar

Întrucât societatea nu a făcut dovada plății acestor accize, are obligația de a plăti accizele datorate.

Așadar, după data comunicării revocării autorizației de antrepozit fiscal, produsele deținute în stoc de către contestatoare la data controlului se află înafara regimului suspensiv de plată a accizelor, aceasta având obligația de a depune imediat o declarație de accize la organul fiscal și să plătească accizele aferente produselor din stoc, termenul de scadență fiind la data de Z.

De adăugat mai este faptul că, în ceea ce privește cererile depuse de contestatoare la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Bihor sub nr. Z, prin care societatea a solicitat asistență pentru distrugerea produselor de tutun marcate cu timbre naționale și informații despre modalitatea de distrugere a timbrelor de marcaj, organele de control precizează că poate fi admisă numai distrugerea unui procent de 0,5% din numărul marcajelor utilizate în procesul de producție în antrepozit, pentru care nu ar fi datorat accize, însă în cazul de față societatea nu a raportat distrugerii de marcaje în cadrul procesului de producție.

Iar, privind distrugerea produselor accizabile înregistrate în stoc, cererea nu a putut fi luată în considerare întrucât nu a fost depusă împreună cu memoriul justificativ pentru cauzele și cantitățile de produse accizabile și cu documente care să confirme cauzele solicitării distrugerii acestora, în conformitate cu dispozițiile OMEF nr. 918/ 2007, respectiv fără procese-verbale de constatare a neconformității produselor.

În acest sens, sunt dispozițiile art. 5 alin.(1) și (2) lit. a) și b) din Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 918/ 2007 pentru aprobarea condițiilor privind distrugerea în antrepozitul fiscal a produselor accizabile care nu au fost eliberate pentru consum, unde se arată că:

“Art. 5. - (1) Pentru ca distrugerea produselor accizabile în antrepozitul fiscal să nu fie considerată eliberare pentru consum, antrepozitarul autorizat care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 2 – 4 trebuie ca înainte de efectuarea operațiunii de distrugere să solicite aprobarea autorității fiscale teritoriale unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe.

(2) Cererea de aprobare a distrugerii produselor accizabile va fi însoțită de o documentație care va cuprinde:

a) **un memoriu** în care să justifice cauzele și cantitățile de produse accizabile care fac obiectul distrugerii în antrepozitul fiscal;

b) dovada intervenției cazului fortuit sau a forței majore ori **documentele justificative care confirmă cauzele care determină distrugerea produselor accizabile în antrepozitul fiscal** (rapoarte de evaluare a produselor sau rapoarte de evaluare produs și/ sau materie primă ori materiale auxiliare, emise de un laborator acreditat, procese -

verbale de certificare a calității, procese – verbale de constatare a neconformității produsului, precum și orice alte documente, după caz).”

Astfel se reține că, contestatoarea nu a anexat la cererile depuse sub nr. Z niciunul din documentele necesare, iar memoriul justificativ a fost depus mult după data când societatea și-a pierdut calitatea de antrepozit fiscal.

Pe cale de consecință, deoarece accizele pentru țigările deținute pe stoc la data comunicării deciziei de revocare a autorizației de antrepozit fiscal trebuiau calculate și plătite imediat după această dată, organele vamale de control în mod legal au calculat accizele datorate pentru aceste țigări, stabilind că SC X SRL datorează pentru cantitatea de Z bucăți țigări de foi timbrate accize în sumă de Z lei.

Referitor la **majorările de întârziere în sumă de Z lei** aferente accizelor de plată, precizăm că acestea sunt datorate potrivit principiului de drept “accesorium sequitur principale” – secundarul urmează principalul fiind calculate în baza prevederilor art. 119(1) și 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr. 210/ 2005 cu privire la stabilirea cotei majorărilor de întârziere datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare.

La art. 119(1) și art. 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se menționează că:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

[...]

Art. 120. - (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv."

În legătură cu contestația împotriva **Dispoziției nr. Z privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală**, precizăm că aceasta este de competența Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Bihor în calitate de organ emitent al acesteia, în conformitate cu dispozițiile art. 209 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

“(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) din Ordonanța Guvernului nr.

92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de SC „X” SRL din Z ca neîntemeiată pentru obligațiile bugetare în sumă totală de Z lei reprezentând accize pentru țigări și majorări de întârziere aferente.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Bihor conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director executiv

